

DECIZIA nr. 170/05.03.2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
doamna CV,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia sector 3 a Finantelor Publice, cu adresa nr. x, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr. x, asupra contestatiei formulata de contribuabila **CV**, CNP ..., str. ..., sector 3, Bucuresti.

Obiectul contestatiei, inregistrata la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti sub nr. x, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. a/b, transmisa prin posta si confirmata de primire in data de **01.11.2011**, prin care s-au calculat accesorii TVA in suma de **x lei**.

De asemenea, contesta titlurile executorii nr. x, nr. x si nr. x emise de Administratia Finantelor Publice sector 3 Bucuresti pentru suma de **y lei**.

Avand in vedere dispozitiile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de doamna **CV**.

I. Referitor la Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. a/b

Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii se poate investi cu analiza pe fond a contestatiei in conditiile in care societatea nu a respectat termenul legal de exercitare a caii administrative de atac.

In fapt, Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. a/b ce face obiectul contestatiei a fost comunicata doamnei **CV** transmisa prin posta cu scrisoare recomandata/ confirmare de primire nr. x si confirmata de primire sub semnatura in data de **01.11.2011**.

Doamna **CV** a inregistrat contestatia la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti sub nr. x.

In drept, spetei ii sunt aplicabile prevederile art. 68, art. 205 si art. 207 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicat, care stipuleaza:

”Art. 68 - Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

Art. 205 - (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la actiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.”

Art. 207 - (1) Contestatia se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sanctiunea decăderii.”

De asemenea, speței îi sunt aplicabile prevederile art. 185 alin (1) din Legea nr.134/2010 privind Codul de Procedură Civilă, republicată, care stipulează: **“Când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia**

atrage decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul în care legea dispune altfel. Actul de procedură făcut peste termen este lovit de nulitate”.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, rezulta ca Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. a/b a fost transmisa prin posta cu scrisoarea recomandata nr. 98846/27.11.2011 si confirmata de primire in data de 01.11.2011, iar contestatia a fost inregistrata la organul fiscal in data de **22.08.2014**, **nefiind respectat termenul de contestare de 30 zile prevazut de legea speciala in materie**, respectiv art. 207 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, termenul limita in care societatea trebuia sa-si inregistreze contestatia era de **02.12.2011**.

Totodata, se constatata ca societatea **CV** nu a respectat termenul legal de contestare, **desi** prin decizie i s-a adus la cunostinta faptul ca are posibilitatea de a o contesta in termen de 30 de zile de la data comunicarii, la organul fiscal emitent.

Avand in vedere faptul ca aceasta a depus contestatia dupa expirarea termenului legal, in conditiile in care normele referitoare la termenul de depunere a contestatiei au caracter imperativ, se retine ca nerespectarea termenului de contestare face imposibila antamarea pe fond a cauzei de catre Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti.

In speta sunt incidente si prevederile art. 217 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, care precizeaza:

*"Daca organul de solutionare competent constata neîndeplinirea unei conditii procedurale, **contestatia va fi respinsa fara a se proceda la analiza pe fond a cauzei.**"*

Tinand cont de faptul ca termenul pentru exercitarea caili administrative de atac, prevazut de art. 207 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, are caracter expres, nerespectarea acestuia fiind sanctionata cu decăderea si retinandu-se culpa procedurala in care se afla contestatara, **urmeaza a se respinge ca nedepusa in termen** contestatia formulata de doamna **CV** impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. a/b.

II Referitor la titlurile executorii nr. x, nr. x si nr. x

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul solutionare contestatii din cadrul D.G.RF.P.B. se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere, in conditiile in care contestatia nu se indreapta impotriva unor acte administrative fiscale susceptibile de a fi contestate in procedura administrativa, fiind formulata impotriva titlurilor executorii.

In fapt, doamna **CV** contesta titlurile executorii nr. x, nr. x si nr. x emise de Administratia Finantelor Publice Sector 3 invocand argumente ce privesc modul de stabilire a sumelor de plata.

In drept, potrivit dispozitiilor OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

*"Art.141-(1) Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare competent în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal debitorul sau al unui înscris care, potrivit legii, constituie **titlu executoriu**.*

(1¹) În titlul executoriu emis, potrivit legii, de organul de executare prevăzut la alin. (1) se înscriu toate creanțele fiscale neachitate la scadență, reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat, precum și accesoriile aferente acestora, stabilite în condițiile legii. Cu excepția cazului în care prin lege se prevede că un înscris constituie titlu executoriu, niciun titlu executoriu nu se poate emite în absența unui

titlu de creanță în baza căruia se stabilesc, în condițiile legii, creanțe fiscale principale sau accesorii.

(2) Titlul de creanță devine titlu executoriu la data la care creanța fiscală este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege sau stabilit de organul competent ori în alt mod prevăzut de lege.”

“Art.172- Contestația la executare silită

(1) **Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii. (...)**

(3) **Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege.**

(4) **Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă și se judecă în procedură de urgență.**”.

Art.173-(1) Contestația se poate face în termen de 15 zile, sub sancțiunea decăderii, de la data când:

a) contestatorul a luat cunoștință de executarea ori de actul de executare pe care le contestă, din comunicarea somației sau din altă înștiințare primită ori, în lipsa acestora, cu ocazia efectuării executării silită sau în alt mod;

b) contestatorul a luat cunoștință, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare de a îndeplini un act de executare;

c) cel interesat a luat cunoștință, potrivit lit. a), de eliberarea sau distribuirea sumelor pe care le contestă. “

“Art. 205 -(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”

Art. 206 -(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

(3) Contestația se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al cărui act administrativ este atacat și nu este supusă taxelor de timbru. ”.

“Art. 209 - (1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în quantum de până la 5 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale de inspecție/control.”

În acest sens, Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul prezidentului A.N.A.F. nr. 2906/2014 prevăd următoarele:

“3.1. Contestația se depune la organul fiscal emitent al actului administrativ fiscal contestat (...).”

*“5.1. Actele administrative fiscale care intra in competenta de solutionare a organelor specializate prevazute la art. 209 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, republicat, sunt cele prevazute **expres si limitativ de lege.**”*

Fata de prevederile legale precitate se retine ca organele specializate in solutionarea contestatiilor, constituite la nivelul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice teritoriale, au o competenta strict delimitata, ele nu se pot investi decat cu solutionarea contestatiilor care privesc sume stabilite in decizii de impunere, in actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si in decizii de regularizare privind datoria vamala, deci cu anumite categorii de acte administrative fiscale expres si limitativ prevazute de lege.

Contestatia la titlul de creanta si a altor acte administrative fiscale si contestatia la executare **sunt cai de atac** diferite ce pot fi exercitate impotriva unor categorii diferite de acte, actul administrativ-fiscal, respectiv actul de executare, ambele emise de organul fiscal.

Astfel, daca titlul de creanta, si orice alt act administrativ fiscal, pot fi contestate la organul fiscal competent potrivit regulilor stabilite prin art.205, art.206, art.209 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, contestatia impotriva titlului executoriu va urma procedura stabilita prin art. 172 din acelasi act.

Fata de cele prezentate, contestatia formulata de doamna **CV** impotriva titlurile executorii nr. x, nr. x si nr. x emise de Administratia Finantelor Publice Sector 3 nu intra in competenta de solutionare a DGRFPB, ci in competenta instantei judecatoresti.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 185 alin (1) din Legea nr.134/2010 privind Codul de Procedură Civilă, art. 68, art. 141, art. 172, art. 173, art. 205, art. 206, art. 209 si art. 217 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, pct. 3.1. si pct.5.1. din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014

DECIDE

1. Respinge ca nedepusa in termen contestatia formulata de doamna **CV** impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. a/b, prin care Administratia Finantelor Publice Sector 3 au calculat accesorii TVA in suma de **x lei**.

2. Constata necompetenta Serviciului solutionare contestatii din cadrul DGRFPB in solutionarea contestatiei vizand titlurile executorii nr. x, nr. x si nr. x emise de Administratia Finantelor Publice Sector 3.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti